

Εισηγητική ομιλία της Προέδρου της Ομοσπονδίας Γονέων & Κηδεμόνων Αθήνας, Κανέλλας Γεωργοπούλου

Τι ρόλο παίζει το σχολικό κτίριο στη μόρφωση, το γνωρίζουμε καλά όλοι.

Είναι πολύ σοβαρός παράγοντας διαπαιδαγώγησης και μόρφωσης. Αντανακλάται στη συνείδηση των παιδιών, ως στοιχείο σεβασμού και φροντίδας της πολιτείας προς αυτά, διαμορφώνει κριτήρια αισθητικής και μάλιστα ανοχικής αισθητικής αγωγής.

Το σημερινό ερώτημα που καλούμαστε να απαντήσουμε, όμως δεν είναι ποιος είναι ο ρόλος της σχολικής στέγης γενικά, αλλά αν είναι ασφαλή τα παιδιά μας, τις 8-9-10 ώρες, που βρίσκονται στο σχολείο, σε περίπτωση σεισμού.

Ολοκληρωμένες μελέτες δεν έχουν γίνει ΠΟΤΕ για την αντοχή των σχολικών κτηρίων και όσες έχουν γίνει δεν έχουν δει το φως της δημοσιότητας. 12 χρόνια μετά το σεισμό του 1999 αντιμετωπίζουμε ακόμα την άρνηση των υπεύθυνων φορέων να δώσουν στη δημοσιότητα συγκεκριμένα στοιχεία, για τα αποτελέσματα του προσεισμικού ελέγχου που εξαγγέλθηκε το **2001 για τα σχολικά κτίρια, που χτίστηκαν πριν το 1959. Το πρόγραμμα θα ολοκληρωνόταν το Μάη του 2006, χωρίς να υπάρχει καμιά επίσημη ενημέρωση για την τύχη του ... αυτό από μόνο του μας ανησυχεί!**

Δεν είναι δύσκολο να συνθέσουμε την πραγματικότητα που μας κρύβουν:

- **Μετά σεισμό του 1999 της Πάρνηθας, όπως προκύπτει από τον έλεγχο του Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων ¹ σε μόλις 4.671 σχολεία σε όλη την Ελλάδα, τα 539 απαιτούσαν άμεση επέμβαση, ωστόσο μόνο ένα μικρό ποσοστό έχει αποκατασταθεί. Οι **429 σχολικές μονάδες από τις 2465 της Αθήνας, ποσοστό 17,4% !, κρίθηκαν ακατάλληλες για χρήση.** Και ο έλεγχος δεν έχει ολοκληρωθεί για το 68% των σχολείων όλης της Ελλάδας.**

- ΣΤΟ ΣΕΙΣΜΟ ΤΟΥ 2008 ΣΤΗΝ ΗΛΕΙΑ, 8 στα 40 σχολεία, δηλαδή το 20%, κρίθηκαν ακατάλληλα για να λειτουργήσουν!
- Στη Μεσσηνία, το 62% των σχολικών κτιρίων, παρουσιάζουν προβλήματα τρωτότητας!
- Στη Λέσβο, στα 37 από τα 187 σχολεία (ποσοστό 19,8%) απαιτούνται εργασίες ενίσχυσης, αλλά αυτές γίνονται με το σταγονόμετρο.
- **Στο πόρισμα του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου του Γενάρη του 2008 ², γινότανε σαφές ότι σε 6 παιδικούς σταθμούς του δήμου Αθήνας, στους οποίους φιλοξενούνταν συνολικά 261 παιδιά έπρεπε να εκκενωθούν άμεσα. 3 από αυτούς εκκενώθηκαν τελικά μετά το σεισμό στην Καλαμάτα. Είναι η ίδια μελέτη του ΕΜΠ, που έλεγε ότι σε ενδεχόμενο ισχυρού σεισμού δεν υπάρχει διέξοδος διαφυγής για τους κατοίκους του Δήμου της Αθήνας, ιδιαίτερα των λεγόμενων υποβαθμισμένων συνοικιών.**

Οι επιστημονικοί φορείς υπολογίζουν ως παράγοντες επικινδυνότητας ενός κτηρίου σε περίπτωση σεισμού τους παρακάτω:

1. Την ηλικία ενός κτηρίου
2. Την αρχική ποιότητα κατασκευής και δομής του
3. Τη χρήση του σε ποσοτικούς και ποιοτικούς δείκτες (δηλ. το είδος της χρήσης, τις προσθήκες που έχουν γίνει, το πλήθος του κόσμου που στεγάζεται μέσα σ' αυτό και για πόσο χρόνο)
4. Την συντήρησή του

Ας εξετάσουμε, λοιπόν, αυτούς τους 4 βασικούς παράγοντες πώς εξελίσσονται για τα σχολικά κτήρια:

1. Σύμφωνα, με μελέτη του ΤΕΕ ³, **πάνω από τα μισά σχολικά κτίρια (ποσοστό 55%) χαρακτηρίζονται «γερασμένα».** Το 30,2% είναι χτισμένα

πριν το 1959. Πλέον των 45% των σχολικών κτιρίων της χώρας έχουν κτιστεί πριν το 1985, προ του νέου κανονισμού δόμησης. Μόνο το 20,9% είναι χτισμένα την τελευταία δεκαετία. Ενώ, τα Δημοτικά Σχολεία σε ποσοστό 48,5% στεγάζονται σε κτίρια που κτίστηκαν πριν από 40 χρόνια και περισσότερο.

2. Από την άλλη, **οι όροι υγιεινής και ασφάλειας δεν εξασφαλίζονται για πάνω από το 85% των σχολικών κτιρίων.** Λιγότερο από το 50% των σχολείων παρουσιάζουν καλή εικόνα ως προς τη λειτουργικότητα: επάρκεια αιθουσών, αναγκαίων χώρων, εξοπλισμού και εγκαταστάσεων, (στοιχείο που προκύπτει από την «Αποτύπωση του εκπαιδευτικού συστήματος» του ΚΕΕ). Πιο συγκεκριμένα, υπάρχουν σχολεία που στεγάζονται σε κοντέινερ, πάνω από πρατήρια βενζίνης, κάτω από πολυκατοικίες, ειδικά σχολεία σε υπόγειες αίθουσες, σχολεία σε ακατάλληλα δημόσια και ενοικιαζόμενα κτίρια, επικίνδυνα για την ασφάλεια και υγεία των παιδιών. Ενώ, υπάρχουν νηπιαγωγεία και δημοτικά που συστεγάζονται με γυμνάσια και λύκεια, στον ίδιο χώρο. Με αυτή την κατάσταση τα ατυχήματα μέσα στις σχολικές αίθουσες και τα προαύλια, λόγω συνωστισμού και δύσκολης προσβασιμότητας, είναι καθημερινά, διαβαθμισμένης επικινδυνότητας, αλλά βέβαια δεν καταγράφονται από καμιά υπηρεσία.

Το 2009, υπολογίζαμε ότι ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΑ **χρειάζονται στην Α' β'βάθμια και Β' β'βάθμια εκπαίδευση περίπου 500 νέα σχολικά κτίρια ΜΟΝΟ και ΜΟΝΟ, για να τελειώσουμε με τη διπλοβάρδια, να απαλλαγούμε από τα μισθωμένα κτίρια και για να φύγουν οι μαθητές από ακατάλληλα και επικίνδυνα κτίρια.**

3. Για τις ειδικές ομάδες μαθητών, όπως τα βρέφη, τα νήπια και τα παιδιά με ειδικές ανάγκες, το έγκλημα είναι πιο αποκαλυπτικό. Υποδομές για τα άτομα με κινητικές δυσκολίες έχει μόλις το 14,8% των **σχολικών κτιρίων της χώρας. Σε μια τέτοια πραγματικότητα, νομοθετήθηκε η υποχρεωτική ένταξη των παιδιών με αναπηρία (που κανείς δεν ξέρει πόσα είναι) στα δημόσια σχολεία ενώ, προχωρούν και σε παραπέρα συρρίκνωσή τους (κλείνουν σχολεία κωφών σε 7^ο διαμέρισμα, Αργυρούπολη, Αγ. Παρασκευή),**

με άμεσο αποτέλεσμα την δημιουργία πολυάριθμων τάξεων και στα ειδικά σχολεία ή την αύξηση της ζήτησης των ιδιωτικών ειδικών σχολείων, όπου οι αντισεισμικοί έλεγχοι φαντάζουν ουτοπία.

Το ίδιο συμβαίνει και με τη προσχολική αγωγή. Όταν το 2007 το ΥΠΕΠΘ εφάρμοσε την υποχρεωτικότητα της νηπιακής αγωγής, **χωρίς τις αντίστοιχες υποδομές, έστειλε στα ιδιωτικά σχολεία 35.000 νήπια**, (8πλασίασε τη ζήτηση), καλώντας απλά οι έμποροι των νηπίων να εξασφαλίζουν το πολύ 1 τετραγωνικό μέτρο για κάθε παιδί! Οι δημοτικοί παιδικοί σταθμοί είναι ένα άλλο κεφάλαιο ακόμα πιο οδυνηρό ως προς τις υποδομές. Για παράδειγμα στο Δήμο Αθήνας *το 50% των παιδικών σταθμών στεγάζονται σε ενοικιαζόμενα και ακατάλληλα γι' αυτή τη χρήση κτίρια..* **Εκτιμάμε ότι Χρειάζονται πάνω από 1500 νέα νηπιαγωγεία για να καλύψουν την υποχρεωτική φοίτηση όλων των νηπίων και προνηπίων σε Δημόσια νηπιαγωγεία.** Και να σκεφτεί κανείς ότι ο υπολογισμός έχει γίνει με 20άρια τμήματα και όχι με 15άρια όπως είναι η θέση μας.

4. Η συντήρηση και οι κατασκευές των σχολικών κτηρίων είναι μια ιστορία «αποκεντρωμένου» εγκλήματος... Από το 1999 η ευθύνη για τα σχολικά κτίρια πέρασε από το κράτος στους Δήμους, με το Υπ. Εσωτερικών να τους χρηματοδοτεί γι' αυτό το σκοπό. Από τότε η πορεία χρηματοδότησης των έργων επισκευής και συντήρησης από το Υπ. Εσωτερικών βαίνει συνεχώς μειούμενη:

Νομαρχία	2005	2006	2007	2008	2009	2010
ΑΘΗΝΑ	10.986.200	8.490.150	7.163.400			

Στοιχεία ΥΠΕΣΔΔΑ

Ο φετινός κρατικός προϋπολογισμός έδωσε το ιστορικότερο χαμηλό για την παιδεία! Μειώθηκε κατά 22%, ενώ 2 χρόνια τώρα τα χρήματα για τις σχολικές επιτροπές και τις συντηρήσεις των σχολείων μειώνονταν στο 60% ...ακολουθώντας την εντολή του **ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ (ν. 3845) για** δήθεν

“εξορθολογισμό” των δαπανών. Ενώ, από τον φετινό κρατικό προϋπολογισμό, το κονδύλι για τις Δημόσιες Δαπάνες (μέσα εκεί είναι και οι ανεγέρσεις νέων κτηρίων και οι παρεμβάσεις στα ήδη υπάρχοντα) μειώθηκαν κατά 53%.

Ο έλεγχος του τρόπου διαχείρισης ακόμα και αυτών των κονδυλίων που δίνονται είναι αδύνατος. Χρόνια τώρα διεκδικούμε τη θεσμοθέτηση μητρώου έργων επισκευής και συντήρησης κάθε σχολικής μονάδας, όπου θα πιστοποιείται η καταλληλότητα του σχολικού κτιρίου από το φορέα που είναι υπεύθυνος για την εξασφάλιση της υγιεινής και ασφάλειας. Από την «Αποτύπωση του εκπαιδευτικού συστήματος» του ΚΕΕ του ΥΠΕΠΘ (που καταγράφει *διακριτικά* τα προβλήματα), προκύπτει ότι στο 1 / 4 των σχολείων δεν γίνονται επισκευές, ενώ έχουν ζητηθεί από τους Δ/ντές. Η ΚΕΔΚΕ, σκληρό κομμάτι της κρατικής διοίκησης, ζητούσε τον Καλλικράτη πολύ πριν αυτός έρθει. Κάπως, έτσι δεκαετίες τώρα, οι κυβερνήσεις, με τη συνέργεια των Δήμων, έχουν επιδείξει εξαιρετική εφευρετικότητα στις εμβληματικές λύσεις: υποβαθμίζουν και συγχωνεύουν σχολεία, βαφτίζουν αίθουσες διδασκαλίας τα υπόγεια, τους διαδρόμους και τα πλατύσκαλα, κλείνουν πιλοτές, χωρίζουν αίθουσες στα δυο, ιδρύουν σχολεία και νηπιαγωγεία σε ακατάλληλα μισθωμένα κτίρια, μέσα σε πολυκατοικίες κλπ.

Ο ρόλος του ΟΣΚ μετά και την μετατροπή του σε Α.Ε. είναι απλά ανύπαρκτος.

4. Τέλος, η αντισεισμική αγωγή ανατίθεται σε ιδιώτες, στο πλαίσιο εθελοντικών δράσεων (βλ. πρόγραμμα εθελοντισμού «Προστατεύω τον Εαυτό μου και τους Άλλους» του ΟΑΣΠ) έξω από την πραγματικότητα των σχολείων. Με αναπάντητα αγωνιώδη ερωτήματα των εκπαιδευτικών τι θα κάνουν με το παιδί με κινητικά προβλήματα, πως θα διανοίξουν δρόμο διαφυγής στις αίθουσες, όπου τα θρανία απέχουν 40 εκ. και φτάνουν μέχρι την πόρτα, πώς θα μπορέσουν να ηρεμήσουν και να προφυλάξουν 30, 6χρονα την ώρα του σεισμού από στους σοβάδες που θα πέφτουν βροχή, λόγω της υγρασίας που καταγράφεται στο 70% των σχολείων;

Επίκειται ΠΑΡΑΠΕΡΑ ΕΝΤΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Η ασκούμενη πολιτική στην εποχή της καπιταλιστικής κρίσης και του Καλλικράτη, που φέρνει μαζί με το «νέο αποκεντρωμένο σχολείο», παραπέρα υποχρηματοδότηση, εμπορευματοποίηση της σχολικής στέγης και τα πολυδύναμα σχολικά κέντρα, εντείνει το πρόβλημα της αντισεισμικής θωράκισης δραματικά

Από τη μία θέλουν την εγκληματική συνάθροιση πολλών παιδιών, διαφόρων ηλικιών, άνω και πέρα από τα γνωστά νούμερα, για πολύ περισσότερες ώρες, σε κτήρια παλιά, επιβαρυμένα, με ασταθείς προσθήκες, πολυόροφα, χωρίς εξόδους διαφυγής και με υπόγειες αίθουσες, για να αναμένουν μαζεμένα - πειθήνιοι πελάτες- τον χορηγό τους. Από την άλλη η εκμετάλλευση των σχολικών κτηρίων κατά τις απογευματινές ώρες και από διάφορες άλλες πληθυσμιακές ομάδες, με ευθύνη του Δήμου στη λογική της επιχειρηματικής αξιοποίησής τους και της «δια βίου μάθησης», αλλά και η πλήρη παράδοση της κατασκευής και συντήρησης των σχολικών υποδομών στις επιχειρήσεις, μέσω ΣΔΙΤ και διευρυμένων εργολαβιών, μας ανησυχεί ιδιαίτερα.

Τα ΔΗΜΟΣΙΑ οικόπεδα δίνονται χάρισμα στους ιδιώτες να χτίσουν σχολεία με τις συμπράξεις, με άμεση επιβάρυνση στην ποιότητα αφού το κέρδος μπαίνει πρώτο. Οι ιδιώτες θα έχουν και την άμεση εκμετάλλευση των χώρων, αλλά και την συντήρησή τους, και την ασφάλισή τους. **Για να ανακάμψει, λοιπόν, ο τζίρος στην κατασκευή και να ανακάμψουν οι υπερχρεωμένες στις τράπεζες μεγαλο-κατασκευαστικές, ανέλαβαν να χτίσουν και να νοικιάζουν στο κράτος σχολικά κτίρια.**

► **Μα θα πουν κάποιοι, δεν υπάρχουν λεφτά. Κι όμως:**

Από τα στοιχεία του ίδιου του ΟΣΚ Α.Ε. προκύπτει ότι για ένα 12θέσιο σχολείο, ο ΟΣΚ δαπανούσε 1,6 εκατομμύρια ευρώ, ενώ με τη Σύμπραξη το κόστος της κρατικής συμβολής εκτινάσσεται σε πάνω από 4 εκατομμύρια ευρώ. *Με τα ίδια χρήματα, δηλ., ΟΣΚ Α.Ε. θα μπορούσε να κατασκευάσει 2 12θέσια και 1 9θέσιο σχολείο.* Ομοίως, ενώ **ο ΟΣΚ δαπανούσε 35 εκ. ευρώ ετησίως**

για επισκευές και συντηρήσεις περίπου 14.000 σχολικών κτιρίων, με μέσο όρο ηλικίας περίπου τα 25 χρόνια, στην πρώτη σύμβαση για την οικοδόμηση των 27 σχολείων ΣΔΙΤ στην Αθήνα, δίνονταν στον ιδιώτη 45 εκατ. ευρώ για την συντήρησή τους και ας ήταν ολοκαίνουργια (!) Για τα ΣΔΙΤ προβλεφθεί και πρόσθετο κόστος 20% για την ασφάλισή τους σε ιδιωτικές εταιρίες!

► **Μα θα πούνε πάλι κάποιοι το κράτος έχει αποτύχει!**

Είναι φανερό πως δεν είναι η έλλειψη χρημάτων ή η κρατική ανικανότητα η αιτία της ανύπαρκτης σεισμικής θωράκισης των σχολείων, αλλά οι πολιτικές επιλογές όλων των κυβερνήσεων που περάσανε και ο καπιταλιστικός χαρακτήρας του κράτους, που βλέπει το σχολείο ως ευκαιρία επένδυσης του κεφαλαίου. **Με τις ΣΔΙΤ και τον Καλλικράτη το σχολικό κτίριο θα περάσει εξ' ολοκλήρου στα χέρια των ιδιωτών, χωρίς να υπάρχει η δυνατότητα ουσιαστικού ελέγχου, με ότι αυτό συνεπάγεται. Οι ελεύθεροι χώροι ανακατανέμονται και το κέρδος θα μπει πάνω από την ασφάλεια των παιδιών μας όπως πάντα. Το σχολικό κτήριο πρέπει πλέον να φέρνει λεφτά στον δήμο.**

Έτσι εξηγείται :

Γιατί 18-20 οικόπεδα χαρακτηρισμένα ιδιοκτησίας ΟΣΚ, δεν χτίζονταν για πολλά – πολλά χρόνια, περιμένοντας τα ΣΔΙΤ

Γιατί για να **χτιστεί ένα νέο σχολείο χρειάζονται περίπου 20 αποφάσεις**, και χρειάζεται **μόνο μια για να χαθεί!**

Έτσι εξηγείται :

Γιατί δεν έχουν καταλήξει με ποιους μηχανισμούς θα γίνεται η επίβλεψη της τήρησης των συμβατικών όρων ή ποιος είναι αρμόδιος, και οικονομικά, για την τροποποίηση των κτιριακών μελετών, καθώς και για την άρση σεισμικής τρωτότητας σ' αυτά τα κτίρια, σε περίπτωση βλαβών από σεισμούς;

Έτσι εξηγείται :

Γιατί είναι διατεθειμένοι να δώσουν έως και **1,5 εκατ ΕΥΡΩ!!!** (όσο δηλαδή το κόστος κατασκευής 1 12θέσιου σχολείου) **για τη αμοιβή ειδικών συμβούλων** (χρηματοοικονομικών, νομικών και τεχνικών εξωτερικών συμβούλων) προκειμένου για την οικοδόμηση ΣΔΙΤ σχολείων.

Γιατί ενώ στο 70% των σχολείων της χώρας οι αίθουσες τους στάζουν, προτάσσονται οι «πράσινες επενδύσεις» και τα βιοκλιματικά σχολεία, με τις πράσινες στέγες, με τους ειδικούς αυτοματισμούς που μειώνουν ή αυξάνουν τον φωτισμό ανάλογα με την εξωτερική ηλιοφάνεια, τα φώτα που ανάβουν και σβήνουν αυτόματα με φωτοκύτταρα, ο φρέσκος αέρας που καθαρίζεται από αισθητήρες διοξειδίου του άνθρακα κ.λπ.

Γιατί το 2008 το Υπουργείο Παιδείας **έδινε πάνω από 1 δις € (όσα δηλαδή χρειάζονται για να χτιστούν τα 500 νέα σχολεία για να τελειώσουμε με τη διπλοβάρδια, τα μισθωμένα, ακατάλληλα και επικίνδυνα σχολικά κτίρια) για την κατασκευή σχολείων βιοκλιματικών εφαρμογών.**

Γιατί το 2004 ο ΟΣΚ Α.Ε. διαφήμιζε τα σύγχρονα οράματα που μοιραζόταν ο Γ. Παπανδρέου με τον ΟΟΣΑ και την ΟΥΝΕΣΚΟ για «ανοιχτά σχολεία, με υπόγεια γκαράζ και χίλια δυο εμπορικά.

Το σχολικό κτήριο πρέπει να είναι επικερδής επιχείρηση για τους μεγαλοεργολάβους και τις κατασκευαστικές εταιρίες που θα το εκμεταλλεύονται. Τα παιδιά μας θα είναι τόσο ασφαλή στα χέρια της ιδιωτικής πρωτοβουλίας όσο ήταν και οι εργαζόμενοι στην ΦΑΡΑΝ και τη ΡΙΚΟΜΕΞ.

Θα ήταν οξύμωρο

- στην εποχή του «δημιουργικού» τάχα μου καπιταλισμού, που το παιδί, η φροντίδα του, η μόρφωσή του, το μέλλον και οι ανάγκες του αντιμετωπίζονται σαν «ακριβό κόστος για το κράτος» και ως ευκαιρία επένδυσης για το κεφάλαιο,

- στην εποχή που η αξία της γης στα αστικά κέντρα εκτινάσσεται στα ύψη και γίνεται βορά των μεγάλων κατασκευαστικών εταιριών να διατίθενται χώροι για να χτιστούν νέα, σύγχρονα και ασφαλή σχολεία, με μεγάλες αυλές, παιδικές χαρές και αθλητικούς χώρους, ή να «χαραμίζονται» ελεύθεροι χώροι μόνο και μόνο για μια πιο ασφαλή και ανθρώπινη ρυμοτομικά πόλη.

Γι' αυτό η Ομοσπονδία είναι κατηγορηματικά αντίθετη στην προοπτική ιδιωτικοποίησης των σχολικών υποδομών, την αποκέντρωση βασικών αρμοδιοτήτων από τον κεντρικό σχεδιασμό του κράτους στην τοπική διοίκηση και την εναρμόνισή τους με της ανάγκες της αγοράς. Το σχολικό κτίριο οφείλει να είναι δημόσια κοινωνική ιδιοκτησία.

Ποιες είναι δυνατότητες;

Βέβαια έχουμε το θλιβερό προνόμιο να είμαστε πρώτη χώρα σε σεισμική δραστηριότητα στην Ευρώπη και 6η - 7η στον κόσμο. Το πιο θλιβερό όμως είναι η εγκληματική πολιτική που κάνει ένα φυσικό φαινόμενο – φονικό.

Οι γονείς αδυνατούν να απογειωθούν από τις ανάγκες της πραγματικότητας. Η αντιπαράθεση που εξελίσσεται για το σκοπό της εκπαίδευσης εκδηλώνεται και στο θέμα της σχολικής στέγης. Αυτοί που θέλουν το σχολείο να προετοιμάζει το παιδί για «τις ανάγκες της αγοράς», θεωρούν αναγκαίο για να πετύχει καλύτερα ο στόχος τους, να εγκαταστήσουν την αγορά την ίδια και τους ανθρώπους της μέσα στο σχολικό κτίριο.

Τα παιδιά μας, όμως, χρειάζονται δημόσιο δωρεάν σχολείο σε κτίρια σύγχρονα και ασφαλή, σε πρωινή λειτουργία, ολιγομελή, με επαρκές εξειδικευμένο προσωπικό.

Για να ανοίξει ο δρόμος γι' αυτήν την ελπιδοφόρα προοπτική πρέπει να απαιτήσουμε άμεσα τη συγκρότηση ενός **Ενιαίου Φορέα Αντισεισμικής**

Θωράκισης, στον οποίο θα υπαχθούν οι σημερινές διαφορετικές δημόσιες υπηρεσίες και οργανισμοί καθώς και τη γενναία χρηματοδότηση απ' τον κρατικό προϋπολογισμό. Χρειάζεται, επίσης, η **συγκρότηση δημόσιου φορέα για την υλοποίηση των έργων αντισεισμικής θωράκισης και κατασκευών.**

- **Διαφωνούμε ριζικά με τη σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα για την κατασκευή σχολείων.** Να παραμείνει η χρηματοδότηση αγοράς οικοπέδων, ανέγερσης και επισκευής των σχολείων στην αρμοδιότητα της πολιτείας και σε επίπεδο κεντρικού σχεδιασμού. Θέλουμε δημόσια σχολεία στην υπηρεσία της αποκλειστικά δημόσιας και δωρεάν παιδείας και όχι υποταγμένα στη λογική του κέρδους της αγοράς.
- Να καταγραφεί άμεσα η κτιριολογική κατάσταση των σχολείων, των χώρων διασκέδασης και των φροντιστηρίων, με προτεραιότητα στις σειсмоγενείς περιοχές και να δοθούν όλες οι εκθέσεις προσεισμικού ελέγχου για να γίνει άμεσα προγραμματισμός επέμβασης και αποκατάστασης της ασφάλειας των κτιρίων.
- Άμεση απομάκρυνση από τις γειτονιές των σχολείων, επιχειρηματικών δράσεων που μπορούν να δημιουργήσουν πρόσθετες αλυσιδωτές καταστροφές, όπως πυρκαγιές, εκρήξεις, έκλυση επικίνδυνων χημικών
- Διαφωνούμε με τα πολυδύναμα σχολικά κέντρα – τις συγχωνεύσεις και τις καταργήσεις σχολείων- μεταξύ άλλων και για λόγους ασφαλείας. Άμεσα να γίνει προσαρμογή των παλιών κτιρίων στις σύγχρονες διευρυμένες ανάγκες της εκπαίδευσης για ολιγομελή τμήματα και για πρωινή λειτουργία όλων των σχολείων αλλαγή των κτιριακών μοντέλων, λειτουργικές αίθουσες διδασκαλίας, αίθουσες εργαστηρίων, γυμναστηρίων, βιβλιοθηκών, παιδικές χαρές για τα νηπιαγωγεία
- Να αγοραστούν όλα τα αναγκαία προτεινόμενα οικόπεδα και να αρχίσουν οι ανεγέρσεις σχολείων με όλη την αναγκαία υποδομή και εξοπλισμό που απαιτούν οι σύγχρονες εκπαιδευτικές ανάγκες.

- Να εκδοθούν πιστοποιητικά καταλληλότητας και να θεσπιστεί μητρώο επισκευών και συντήρησης για όλα τα σχολεία.
- προστασία κάθε ελεύθερου χώρου, ιδίως στις πυκνοδομημένες αστικές περιοχές και απόκτηση νέων χώρων π.χ. από την αξιοποίηση των στρατοπέδων που απομακρύνονται.
- Τακτική και ουσιαστική ενημέρωση και προετοιμασία των μαθητών για την αντιμετώπιση ενός σεισμού. Προγράμματα Αντισεισμικής «αγωγής» ενταγμένα μέσα στην εκπαιδευτική διαδικασία.
- Ανάπτυξη της έρευνας με τη διάθεση της χρηματοδότησης, του απαιτούμενου ανθρώπινου δυναμικού και εξοπλισμού.
- Κατάργηση κάθε επιχειρηματική δράσης στην εκπαίδευση γιατί απειλεί και το μυαλό και το σώμα των παιδιών μας.